Jílovský školák 3

Školní noviny ZŠ Jílové u Prahy, V. ročník 8. 2. 2013

Podpořte naši školu

Na stránkách IKEI můžete hlasovat pro náš projekt Školní sad pro naše smysly .
Hlasovat mohou jen členové IKEA Family. Pokud jimi jste, nebo někdo z vašich známých, dejte nám svůj hlas na www.spolusvami.cz. Děkujeme.

Na jaře bude více výletů, kvůli přestavbě

Momentálně probíhá výběrové řízení na dostavbu přístavby. Pokud administrativní část proběhne bez komplikací, čeká nás zahájení stavby již na jaře. S realizací stavby budou spojené určité organizační změny a opatření: změny rozvrhu, změny učeben, zřejmě i budov v době, kdy budou probíhat náročnější stavební práce v budově 2. stupně. Jedná se o opravdu náročnou stavební investici v řádu desítek milionů korun.
Pro řešení náročnější prostorové situace jsme připravili několik výjezdů našich žáků, další se připravují.
Také pravděpodobně dojde i na vyhlášení pěti dnů ředitelského volna z technicko-organizačních důvodů. Zřejmě budeme i častěji jezdit na jednodenní výlety, případně dvoudenní exkurze.
Pokud budete mít nějaký typ na zajímavé a finančně dostupné místo pro výjezd, budeme rádi za doporučení.
(KT)

Zápis ve školním roce 2011/2012

Patroni a prvňáci

Zeptala jsem se paní učitelky Lenky Rybářové na pár otázek týkajících se patronství. Tedy toho, že každý prvňáček má svého patrona – deváťáka, který by mu měl ulehčit vstup do školy. Vzhledem k tomu, že prvňáky učila již několikrát, má s patronstvím zkušenosti a může posoudit, jak patronství na naší škole funguje a jaký má tento projekt kladné, ale i záporné stránky.

1. Co je to vlastně patronství?
Je to uměle vytvořený vztah mezi žákem první a deváté třídy. Tento vztah působí oboustranně pozitivně. Starší žáci si v péči o prvňáčka připomenou své začátky ve škole a pokrok, kterým prošli. Mladší žáci získají v podobě patrona jakéhosi průvodce, ochranitele a kamaráda pro první rok svého života na škole. Oba si pak navzájem pomáhají. Starší žáci jsou svým nejmladším spolužákům oporou, radí jim s problémy ve škole, navštěvují je a tráví s nimi čas na různých akcích školy, snaží se jim pomoci lépe se aklimatizovat při jejich vstupu do školy. Mladší žáci pro své starší kamarády připravují dárečky, vystoupení a jiné aktivity.

Pokračování rozhovoru a názory patronů najdete na str. 2

Jarní prázdniny začínají v pondělí 25. února a končí v pátek 1. března

Velikonoční prázdniny připadnou na čtvrtek 28. března a pátek 29. března

Patroni a prvňáci

Pokračování rozhovoru ze str. 1

2. Kolik tříd se už vystřídalo v roli patronů?

Myslím, že tento rok už je to pošesté, co první třídy mají své patrony.

3. Splňují patroni svoji povinnost vůči prvňákům?

Je to hodně individuální, ale myslím si, že ano, splňují. V některých případech až moc. Stává se samozřejmě, že si občas patron s prvňákem moc nesedí a nerozumějí si, ale to není tak časté, navíc je možné si svého patrona prohodit s nějakým jiným, když se navzájem domluví. Mně se tahle spolupráce ale moc líbí, byl to dobrý nápad.

4. Čí nápad to vlastně byl?

Na tuhle otázku je těžké odpovědět, protože to vlastně ani nevím. Nápad vzešel z diskuse učitelek prvního stupně a podpořili ji i učitelé druhého stupně. Prvním impulsem bylo najít způsob, jak prvňákům pomoci s aklimatizací. Považuji tento nápad za zdařilý a přínosný pro všechny.

5. Jak to vidí prvňáci? Jsou s patrony také spokojeni?

Myslím, že ano. Pro každého prvňáka je to dost citlivé téma. Záleží jim na patronovi a přejí si, aby za nimi patroni docházeli stále, což není možné. Občas vznikají mezi dětmi mrzutosti, když některý patron dlouho za svým prvňákem nezajde. To musí pak řešit učitel a těm malým a někdy i velkým vysvětlit co a jak.

Děkuji za rozhovor

Kamila Rybářová, 9. A

Projekt Patroni očima „deváťáků“

Projekt Patroni se mi líbí, je zajímavé spojení těch nejmladších a nejstarších.

Bára

Prvňáčci se díky projektu lépe zorientují ve škole a v tom jaké je to být žákem. Je to lepší než aby na všechno byli sami.

Lukáš

Myslím, že se tenhle projekt měl zavést už od začátku, když jsme my nastupovali do první třídy, protože bych taky takhle ráda někoho měla na hraní nebo na povídání.

Jaruška

Je dobré mít patrona, protože jednou, když můj prvňák neměl svačinu, tak jsme mu jí koupila a on nezůstal o hladu.

Katka

Myslím si, že je to velmi zajímavé a pro děti velmi zábavné a určitě bych v tomto projektu dále pokračovala, ale vymýšlela bych více společných programů.

Míša

Když nevíme co o velké přestávce dělat, můžeme za nimi dojít. Oni jsou pak šťastní. Chovají se k nám pěkně, ale i paní učitelka.

Aleš

Projekt se mi líbí, je to zábavné a dokonce i ziskové zkušenostmi.

Bára

Plus této věci je to, že když má mladší nějaký problém, je tu ještě někdo další, komu se může svěřit(a není to dospělý), je to někdo z „jeho lidé“, někdo, koho má rád.

Honza

Je to taková lehoučká příprava na rodičovství, s výjimkou toho, že je nemusíme krmit. Mám štěstí, dostala jsem dva nejhodnější prvňáčky, kteří se mi věnují a já se snažím věnovat jim.

Lucka

Prvňáčci mají určitě lepší pocit, když nemusejí mít strach ze starších žáků a jsou s nimi dokonce i kamarádi, dále pak jejich rodiče nemusejí mít o své děťátko starosti a jedna z výhod jsou i akce, které škola pořádá a my se na nich můžeme s prvňáčky podílet.

Klára

Naše společné akce jsou určitě zážitvnější než by byly obvykle. V některých ohledech to pomáhá dětem v učení, koordinaci a lépe si zvykají na školu a její pravidla. S některými dětmi je to ale o dost složitější a s některými zase lehké.

Iva

Já mám takový smíšený názor na tento projekt. Myslím si, že je to skvělý nápad, protože já sám vzpomínám na své začátky na této škole jako prvňáček. Přišel jsem do školy mezi skupinu spolužáků, které neznám, a kteří se neorientují v obrovské budově. Kdyby tento projekt už byl dřív, tak si myslím, že by začátky byly jiné a bylo by to lehčí. To co mi, vadí je to, že některým deváťákům jejich prvňáčci stojí pořád za zády a chtějí si hrát, ale s tím se ani nic nedá dělat.

Tomáš

Poznej svého přítele - poznáš svět aneb z Čech až na Taiwan

V říjnu se naše škola zúčastnila projektu Cambridge University Press. 38 žáků školy z prvního a druhého stupně se spojilo se žáky školy ALI na Taiwanu. Žáci si vzájemně napsali dopisy v angličtině, popsali sebe, své zájmy a oblíbená zvířata. Děti se hodně ptaly na počasí, Vánoce, na zvířata a zvyky na Taiwanu .
V rámci projektu Penfriends kontaktovalo více než 2000 škol z České republiky jiné školy z celého světa. Díky tomu naše škola získala nové přátele z Taiwanu. Dětem to přineslo nejen praktické využití znalostí z angličtiny, ale i všeobecné poznání zeměpisu, lidí, kultury a tradic jiného státu.
Některé zajímavé práce a prezentaci naší školy můžete najít na: penfriends.cambridgeesol.org/viewschool.php?id=1122 .

Nina Ludvíková, učitelka AJ

Tajný rozhovor

Vážení čtenáři,
většina z Vás starších se už setkala s pojmem bulvární novinařina. Stalo se téměř módou vědět o každém "zaručené" informace, nejlépe ho v nějaké pro něj nepříjemné situaci vyfotit, nebo si vše vymyslet. V této rubrice ale jdeme úplně opačnou cestou. Věřte nám, že získané odpovědi v rozhovorech jsou skutečné a pravdivé. Lidé, kteří odpovídají, působí ve škole. Užijte si čtení a nechte se jejich odpověďmi inspirovat. A v duchu můžete hádat: **Kdo odpovídal?**

Postava č. 1:
Oblíbené zvíře: pes
Oblíbené roční období: vše
Čtete Jílovského školáka? Ano
Oblíbená kniha: Tři muži ve člunu
Oblíbené počasí: slunečno
Oblíbená barva: živé, fialová, zelená

Postava č. 2:
Oblíbené zvíře: pes
Oblíbené roční období: zima
Čtete Jílovského školáka? Ano
Oblíbená kniha: Smrt krásných srnců od Oty Pavla
Oblíbené počasí: když neprší a nefouká vítr
Oblíbená barva: modrá, růžovo-fialová

Vážená paní ředitelko,

rádi bychom Vás informovali o úspěšném studiu Vašich loňských žáků

Alexandra Tylše a Matěje Kraupnera,

kteří ukončili s vyznamenáním pololetí 1. ročníku na naší SPŠE. Nepochybně to svědčí o skvělé přípravě žáků na Vaší škole, kteří následně nemají problém zapojit se do náročného studia na škole střední.

Jménem celého učitelského sboru Vám děkuji a doufám, že budeme moci podobné studenty z Vaší školy uvítat i v budoucnosti.

S pozdravem

Střední průmyslová škola elektrotechnická
121 36 Praha 2, Ječná 30

Ing. Zdeněk Vondra
ředitel školy

ZOO koutek má nové logo

Na konci listopadu byl v naší škole slavnostně otevřen ZOO koutek. V souvislosti s tím nakreslili žáci návrhy na jeho logo. Celkově přišlo 35 návrhů od žáků ze všech tříd II. stupně, kteří pravidelně pečují o zvířata. Žáci projevili velkou kreativitu a tvůrčí schopnosti. Hlasování o nejlepší návrh se zúčastnili především žáci II. stupně. Podle počtu hlasů, soutěž dopadla takto: 3. místo obsadil návrh č. 27, který dostal 38 hlasů, 2 . místo obsadil návrh č. 31 se 70 hlasy a 1. místo patří návrhu č.11 Jiřího Posířila z 8.A, který získal 97 hlasů.

Můj volební program

V lednu si porvé v historii lidé v Česku volili prezidenta přímo. Možná někdy v budoucnu bude kandidovat i Kristýna Kroutilová, nyní ze 7.A. Tady je její volební program:

Dobrý den (budoucí) voliči, chtěla jsem Vás seznámit s tím, co bych změnila, nebo alespoň nechala tak, jak to je a nezhoršovala to. Nechala bych postavit další školy pro Vaše děti. Pokusila bych se snížit daně, zvýšila bych je jen v té nejhorší situaci. Uspořádala bych tzv. Dny pro dětské domovy v ČR. Jezdilo by se po městech a vybíraly by se peníze pro dětské domovy v ČR. Konaly by se v Praze, Plzni, Hradci Králové, Brně, Českých Budějovicích a České Lípě. Pokusila bych se přispět nějakou finanční částkou na rekonstrukci alespoň padesáti školám v ČR. Určitě jste se setkali s tím, že Vás u pokladny ošidili a myslím si, že určitě by pomohlo vytvoření robotické pokladny. Strčíte peníze do pokladny a ona Vám vždy přesně vrátí, a proto bych uspořádala výběr, stačí malé finanční částky, z obchodů a koupila bych alespoň 150 kusů. A nakonec bych uspořádala pořad. Jednou týdně by mi každý mohl napsat e-mail o tom, proč bych měla splnit přání, aby se setkal s celebritou, zrovna jemu. Kdo by mě zaujal nejvíce, splnila bych mu to!

Proto mě za 40 let volte! :)

Vysvědčení a já :-)

Myslím si, že se mi vysvědčení docela povedlo. Oproti loňskému roku jsem si pololetní vysvědčení hodně vytáhla.
Měla jsem čtyři dvojky, a letos už mám jen dvě. Jednu dvojku mám z češtiny, ale mohu se pochlubit tím,
že mám nejlepší dvojku ze třídy:-).
Tu druhou mám z matematiky.
Chtěla bych si tyto známky udržet s tím, že bych chtěla na konečném vysvědčení vidět jedničku z češtiny:-).
Matematiku "nedám:-)," tu už snad nikdy nevtáhnu...
Jsem opravdu ráda, že jsem si "vytáhla:-)" dějepis a angličtinu,
to mě opravdu moc potěšilo.
Vysvědčení je vlastně výkaz o schopnosti, jak se dotyčný člověk dokáže učit
a také, kolik energie a snahy do toho dokáže vložit...

Natalie Kadeřábková, 8.B

Autoři mlčí, texty mluví

Za "výzo:-)" si nepřeji nic. Já si nic nepřeji, mně stačí, když se zlepším a
budu mít dobré známky...

Chtěl bych mít jedničku z angličtiny a vyznamenání, za odměnu bych chtěl jít
s kamarádem na pizzu...

Vysvědčení svědčí o chytrosti žáka. Co si přeji za "výzo:-)?" Nepřeji si
nic, protože všechno, co potřebuji, mám:-). Jediná věc, kterou bych si přál je
"myš:-)." (K počítači...:-)!)

Autoři mlčí, texty mluví

Běh za svobodu
Koně, ta nádherná zvířata
jsou majestátní i prokletá?
Nemají už svou divokost,
a lidí mají už dost.
Podřízeni námi a pod naším sedlem-
řekneme jim: „Máš svobodu," a běží hnedle.
Možná vím, kam by cválali,
na velké pláně a šťastni by byli.
Určitě – navíc, ta svoboda,
napadne je: „Byla by náhoda?"
Lidé zřeli naše utrpení,
a proto byli jsme propuštěni.
…a zase volní.

Jsem nedůležitá – a mohu změnit svět.
Jsem nepřesná – a možná jen ty mi budeš rozumět.
Jsem náhodná – a přes to snaž se mě získat.
Jsem jedinečná – ale stejně mě můžeš „odepsat".
Budu jen ve tsvé hlavě – pokud budeš chtít…!!!
Jsem tvá myšlenka…

Stín
Jen tvůj a pořád s tebou.
Všude – bereš mě s sebou.
Jako postava bez duše,
běhám za tebou – tak „suše".
Jsem ty, a přece někdo jiný.
Lezu po zemi – (jako všechny stíny).

JAK MĚ POTKALO ŠTĚSTÍ?
Mě potkalo štěstí na Silvestra,
když táta zapaloval velkou petardu,
ale vybuchla hned u nás...
Myslím, že mě potkalo štěstí,
ale byla to NÁDHERA!!!
"Druhé štěstí:-)" mě potkalo,
když jsem se narodil!
Nic se mnou není, mámě taky ne,
takže jsem rád...

JAK MĚ POTKALA SMŮLA?
Mě potkává smůla někdy,
když píšeme pololetky...:-(.
Smůla mě potkala i v létě,
když jsem sáhl na strom celý od smůly...

Příběh téměř detektivní...

Byla chladná, temná noc a paní Marloow si dělala jako vždy večerní kávu. Byl to den jako každý jiný, nikdo by ten den nerozeznal od všedního dne... Paní Marloow si zrovna odnášela kávu a plechovku cukru k televizi, když tu najednou zhaslo světlo. Paní Marloow si říkala, že mohly vypadnout pojistky.
Pomalu kráčela z obýváku přes kuchyni do sklepa jen se svíčkou v ruce, aniž by jen tušila, že toto je její poslední vkročení do sklepa...
Pomalu ale jistě kráčela po schodech do sklepa a dumala, co se to děje... Obvykle jí pojistky nevypadávaly, ale dnes ano. Divné, že?
Temná postava se rychle plížila k jejímu domu. Pomalinku se vkrádala do sklepa doufajíce, že jí práce vyjde...
Mezitím byla paní Marloow ve sklepě a přecházela k pojiskám. Ticho by se dalo krájet, byly slyšet jen kroky paní Marloow a cvakání vypínače u pojistek...Temná postava to zaslechla, ale nelekla se. Byla připravena zabíjet.
Potichu našlapovala k paní Marloow, v ruce svírajíc nůž. Postava se napřahovala k bodnutí zhora, ale paní Marloow se obrátila. ŠOK!!!
Paní Marloow upadla a nedýchala. Temná postava stála a hleděla, přitom se paní Marloow ani nedotkla... Postava se pokoušela nahmatat tep, ten však netepal... Paní Marloow byla mrtvá, a vrah se nemusel ani namáhat. Odešel z domu stejným vchodem, kterým přišel - oknem...
Druhý den někdo volal policii, protože přišel k paní Marloow na obvyklý šálek čaje. Ten někdo byl její soused, Billy. Případ dostal na starost detektiv Carnville - nejlepší z celého okrsku: "Paní Marlloow byla dobrá žena, dobrá sousedka a mohl bych pokračovat dál...," vzpomínal detektiv Carnville na starou paní. "Pane, musíme toho vraha dostat do vězení, nesmíme ho nechat se jen tak toulat po okrsku...," říkal mu jeho parťák Ray.
"Já vím, Rayi!" začal pomalu detektiv zvyšovat hlas. "Promiň, já jen...byla to dobrá paní a je mi líto, že musela umřít," omlouval se Carnville. "Vím,"dodal Ray. Mezitím další z policistů předal papíry s případem detektivovi. "Hele, Rayi, podívej!" křikl na parťáka Carnville. "Ano, nebyly nalezeny žádné bodné nebo řezné rány, ani stopy na krku v případě zardoušení nejsou k nalezení...," oznamoval Ray.
"Nebrala paní Marloow nějaké léky?" zeptal se Carnville Raye. "Nic nevím, ale mohli bychom se zeptat sousedů," navrhl Ray. "Dobrý nápad! Půjdeme se zeptat toho, který s ní trávil nejvíc času, Billa Wolowitza," rozkázal rázně detektiv. Vyrazili tedy za Billem...: "Dobrý den, jsem detektiv Carnville, chci se vás zeptat na něco týkající se paní Marloow," začal rozhovor detektiv..."Ano," ptejte se," odpověděl Bill. Bylo na něm jasně poznat, že z Ameriky není, spíš z Polska... "Nebrala paní Marloow nějaké léky?" zeptal se Ray Billa. "Ano...léky na srdce," upřesnil jim Bill.

Jakub Pochylý (8.B)

Můj vánoční den

Uběhl zase další rok a přišel čas mého, a snad i vašeho nejoblíbenějšího svátku, a to Vánoc. Nevím jak vy, ale já je prostě zbožňuji. Všechny ty ozdoby, světýlka a šílené shony v obchodních domech, taky cukroví a všechny vánoční pochoutky, které vás jen napadnou a nedají vám spát. Nejlepší je ale ovšem Štědrý den. Ten den, kdy se skutečně plní vaše tužby a tajná přání, která k nám přicházejí v podobě malých balíčků pod vánočním stromečkem. Můj Štědrý den byl v podstatě stejný jako každý rok, ale zároveň jiný, protože tenhle den je pokaždé jedinečný a kouzelný. Jako pokaždé jsem se ráno probudila celá natěšená a veselá, nedočkavá na večer. Celé dopoledne jsme stáli u plotny a připravovali jídlo na večer, upřímně jsem toho už měla plné zuby, protože kuchyně se stala mým domovem už tehdy. I když jsme já a moje setry pekly vánoční cukroví. Ještě dnes se divím, že jsme tou nudou a vyčerpáním nezapekly do formiček i sebe. Když konečně moje gurmánsky nadaná maminka prohlásila, že můžeme odejít po svých povinnostech, ihned jsem bez rozmyslu uposlechla a myslela si, že jsem konečně volná, ale to bych nemohla mít tu mou pořádkem posedlou sestru. Začala vojna. Všechno uklidit, vyluxovat, vyprat prádlo, utřít prach, vytřít, vynést koše, když to zkrátím, byl to děs, ale musím uznat, že dům byl pak prostě kouzelný a konečně vánočně naladěný. Když už bylo všechno hotovo, nastal "zlatý hřeb:"Zdobení stromečku. Každý si myslí, jaká je to zábava a pohoda, ovšem to by nemohl být v naší rodině. Jako vždy jsme s nakupováním stromku otáleli, a tak jsme si moc nemohli vybírat, když jsme jej později nakupovali. Nejdříve se zdál bezchybný, byl krásně košatý, velký tak akorát a splňoval naše pomyslné požadavky. Jen malý problém tady byl, když jsme se ho snažili nacpat do stojánku, byl křivý jako paragraf. Byl to perný boj ho postavit tak, aby alespoň trochu stál a jeho křivost nebyla tak viditelná, ovšem naše snažení bylo u konce, když se na nás celý i se stojánkem zřítil. Jenže to by nebyl náš táta tátou, aby něco na toho mazáka nevymyslel. Pár kousků drátu, správná pozice a bylo po problému, za což jsem byla momentálně nesmírně ráda, protože představa, že by se tenhle pád uskutečnil, když bychom společně rozjímali u sváteční večeře, by byla dosti komická. A konečně! Bylo to tady! Stromeček se rozsvítil všemi světýlky a nám úžasem konečně došla slova. Nastal pak i čas večeře, která byla mimochodem výborná a skvělá. Cítila jsem se štěstím bez sebe po spatření té hromady dárků pod naším pracně ozdobeným stromkem. Všechno to rozbalování bylo nepopsatelné. Všichni se rázem usmívali potěšením, v mnoha případech i dojetím, samozřejmě jen nad těmi mými dárky a já uznávám, že jsem byla opravdu na sebe náležitě pyšná, že jsem v sobě rozvinula takový talent pro výběr vánočních dárků. Prostě to bylo hezké, moc hezké a nezapomenutelné ve všech možných ohledech. To kouzlo všech okamžiků nejen vánočních, ale i těch dalších je hrozně důležité uschovat, uschovat někde hluboko v srdci, a nikdy na ně nezapomenout, protože právě tyhle okamžiky, tyhle šťastné chvíle, nám dají naději v těch nešťastných a já vím, že těch nám život ještě přinese hodně, proto prosím, věřte v ně a dejte šanci životu vám je zažívat den co den.
Tak tohle byl můj vánoční den a jedna z mnoha těch úžasných chvil. A jaký byl váš? Doufám, že stejně kouzelný i bláznivý…!

Kamila Rybářová, 9. A

Konec světa

Jak mnozí víte, 21. 12. 2012 se měl konat konec světa. Uznávám, že je trochu směšné se tím teď zabývat, protože je to dávno za námi a navíc od začátku to bylo jen málo uvěřitelné, ale je to tak. Přežili jsme to, přežili jsme konec světa. A kdy bude další? Těžko říct, teorií je spousta, ale já myslím, že to zase tak brzy nehrozí, a nemusíme tudíž panikařit. Spousta vědců a filozofů nad tím bádá miliony let a my jsme se nechali napálit od nějakých líných Mayů, kteří jen nedopsali náš kalendář. Musím ale říct, že fakt, že můžeme ztratit svůj život, nás natolik vyděsil, že jsme sice jen na chvíli, ale i tak, začali sekat latinu a modlit se, což jsem vážně nikdy před tím nedělala. Když se na to koukneme sportovně, byla to vlastně docela dobrá zkušenost i zkouška, co jsme s našimi nervy schopní vydržet, i když já musím říct, že když jsem se pátečního rána 21. 12. probudila, zapomněla jsem, co je za den a vzpomněla si na to až večer, takže u mě žádný šok nenastal. Možná jen z toho, že jsem dále živá. Také jste to měli tak jako já? Myslím, že ano, protože zabývat se nějakým koncem světa? Koho by to bavilo. My jsme rádi, že jsme živí a zdraví, navíc máme spousty jiných starostí. Ale i tak užívejte života naplno, protože nikdy nevíte, kdy si polenoší a nic nezapíše nějaký další May.

Kamila Rybářová, 9. A

Křížovka

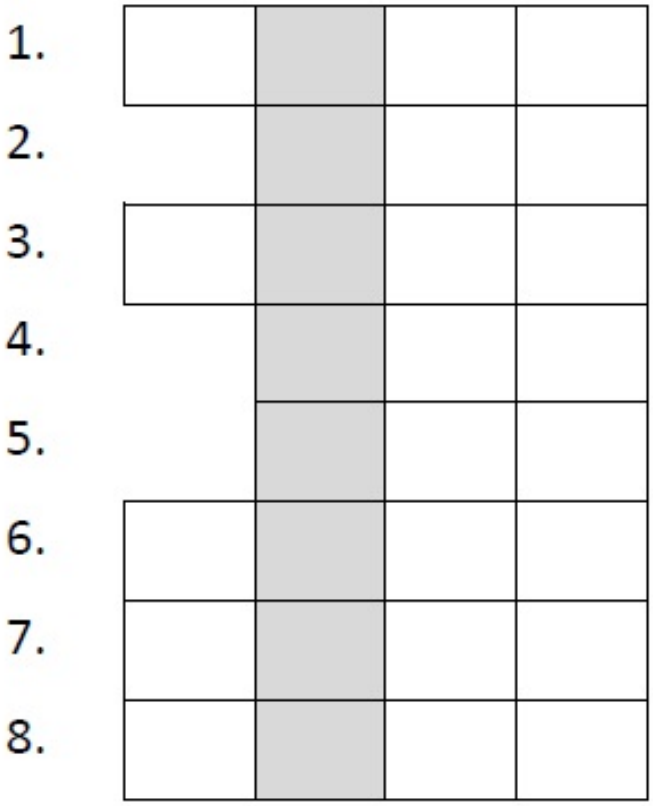

1. Mládě krávy

2. Pták

3. Karlův ....

4. Když se někdo lekne. Má...

5. Do čeho vyhazujeme odpadky...

6. Dopravní prostředek, který neznečišťuje prostředí.

7. Zvíře, které má chobot.

8. V čem se koupeme?

Tajenka: Naše škola je.....

Připravila Anna Ebertová, 5.A

Při vyučování se profesorka ptá studentek:
"Jak se jmenuje ta síla, která drží celé naše nitro a činí nás lepšími?"
Maruška se přihlásí: "Vy určitě myslíte podprsenku."

Děcko s provinilým výrazem ve tváři přijde večer do ložnice: "Tati, umíš psát ve tmě?" "No, myslím, že jo. Co mám napsat?" "Svoje jméno do mojí žákovské knížky."

Tati, přeložili mě do zvláštní školy. Výborně synku, když na to máš, tak studuj.

Pětkař přijde domů a volá:
„Mámo, táto, dostal jsem dvojku!"
„No výborně, a z čeho?"
„Z chování."

Zdroj: internet

Spoj čísla a vymaluj si vzniklý obrázek

ZŠJílové u Prahy a Občanské sdružení „Dětem“ pořádají

DĚTSKÝ KARNEVAL

SOBOTA 16. ÚNORA 2013 OD 14:00 HODIN

V JÍLOVSKÉ SOKOLOVNĚ (JEDNOTNÉ VSTUPNÉ: 50 Kč)

Vánoční a novoroční atmosféra očima Filipa Rabiňáka (9.A)

V minulém čísle Jílovského školáka jsme vyzvali všechny děti, aby se pokusily zachytit vánoční a novoroční atmosféru a teď přinášíme ukázku z došlých snímků:

JÍLOVSKÝ ŠKOLÁK, časopis pro žáky ZŠ Jílové u Prahy
Vydávají členové novinářského kroužku při ZŠ Jílové: A. Cihlářová 9.A, K. Rybářová 9.A, E. Ročárková 6.B, K. Zemanová 5.A, K. Kroutilová 7.A, A. Ebertová 5.A, B. Boušková 7.A, K. Dvořáková 7.A.
Vedoucí kroužku: J. Venturová, J. Bloudková, Upravila: S. Viktorová
JŠ V., číslo vyšlo 8. 2. 2013, náklad 300 ks. www.zsjilove.cz